

Ens acompanyen dues generacions d'una mateixa família, un pare i una filla que estimen la seva professió i que tot i que de vegades pensin de forma molt diferent, treballen plegats i en harmonia des de fa cinc anys. Ho fan a l'Assessoria Immobiliària Vázquez, una empresa que es va posar en marxa com un annex de l'assessoria fiscal i laboral que ell té des de fa molt de temps a Badalona. El nostre protagonista es diu Antonio Fernández, i ella, la Lali, afegeix que el seu pare podrà celebrar aviat les bodes de plata com a gestor: **"El seu caràcter emprenedor, d'altra banda, va ser clau per poder accedir al món immobiliari; va crear aquesta delegació en una època delicada, però se'n va sortir i ara tenim dues oficines a Santa Coloma i també a Badalona."**

L'Antonio escolta atentament la seva filla, administradora de finques i agent de la propietat immobiliària, i afegeix que ja llavors allò que més el va sorprendre va ser **"l'intrusisme professional que hi havia i que continua existint en aquest camp, així com la manca de sensibilitat dels polítics en general davant d'aquesta situació, no endebades aquells que enganyen amb la venda o el lloguer de pisos, locals i altres béns immobles no ho fan per quatre pessetes, sinó per quantitats realment considerables."** La Lali assenteix per qualificar tot seguit aquest fet de **"lamentable"**, entenent també que tot plegat **"fomenta la mala imatge del sector quan hi ha també molts bons professionals"**. Dit això, passem a comentar ara els inicis de la trajectòria professional del pare, i l'Antonio ens explica que va marxar del seu poble, Herrera, a la província de Sevilla, als setze anys, i que va deixar d'estudiar perquè la seva família era molt humil i calia contribuir a l'economia familiar. Així, quan el nostre interlocutor va arribar a Barcelona la primera feina que va trobar va ser com a *noi dels encàrrecs*, però de seguida va tenir l'empenta i el coratge que calen per obrir-se un camí millor en el terreny laboral. **"El meu pare sempre em deia que em dediquéss a la banca –recorda l'Antonio-, però a mi no m'agradava i durant un temps vaig fer una mica de tot, inclús vaig arribar a treballar per a mi mateix, sempre vinculat al món de la venda. D'aquesta manera, vaig ser el primer a introduir en el mercat el sabó de la marca Flota, un producte que, en aquella època, tenia una demanda molt forta."**

Val a dir també que un altre dels aspectes que el nostre entrevistat ens destaca d'aquells primers temps a Barcelona és la bona acollida que va notar que rebia per part dels catalans: **"N'estic molt content, perquè sempre m'han tractat molt bé. Reconec, però, que em va costar molt adaptar-me al país, no en va jo venia d'un poblet de cinc mil habitants i la ciutat va ser tot un descobriment, per a mi. De vegades penso també que m'hauria agradat tenir aquestes empreses a la meua terra, però la vida m'ha anat d'una altra manera i no em sap greu; tinc bons amics i treballadors catalans, i ara només em queda parlar bé aquesta llengua, tal i com ho fan els meus fills."**

Centrant-nos ja en l'Assessoria Immobiliària Vázquez, la Lali

assenyala que per treballar en aquesta professió es necessita molta preparació i sinceritat, i més tenint en compte que es tracta d'un sector molt competitiu. És clar que això es manifesta més, en el cas de l'empresa dels nostres protagonistes, a Santa Coloma que no pas a Badalona, si més no això és el que ha pogut copsar ella des que s'hi dedica: **"Tot i que tenim un bon equip de treball tant a un lloc com a l'altre, la veritat és que el mercat de Badalona és més agraït, que el de Santa Coloma és molt dur."** I l'Antonio, en aquest sentit, nega que el seu handicap sigui la falta d'oferta: **"Avui dia hi ha producte, per vendre; el problema més important és que hi ha massa gent, que el té."**

En un altre ordre de coses, els nostres convidats ens avancen que, de cara a un futur pròxim, intentaran ampliar els serveis que, actualment, posen a disposició de la gent, entre els quals el de la venda i lloguer de locals, un apartat respecte al qual l'Antonio té les idees molt clares, d'aquí que afirmi sense embuts que **"algunes immobiliàries només cobreixen les necessitats de la gran empresa, oblidant els petits comerços."** És clar que nosaltres no tenim massa espai, per aturar-nos aquí, i així abordem ara altres qüestions, demanant al propietari de l'Assessoria Immobiliària Vázquez i a la seva filla que, abans de continuar, ens expliquin què suposa per ells el concepte d'habitatge, i els dos coincideixen a descriure'l com **"una de les coses més importants a la vida d'una persona, el lloc destinat al descans, i un espai per compartir amb la família"**.

D'aquesta manera, l'Antonio insisteix que tot professional del sector ha d'actuar amb **"sinceritat absoluta"** i subratlla també que **"la gent hauria de tenir més informació –que li hauria de donar el mateix professional- en el moment en què es planteja el fet de comprar o llogar un habitatge, ja que es tracta d'una decisió difícil que pot portar moltes conseqüències, ja siguin bones o dolentes"**. Arribats a aquest punt de la conversa, analitzem amb els nostres interlocutors el tipus d'habitatge que s'està construint avui, a les perifèries de les grans ciutats, i la Lali pren la paraula per denunciar que **"tot i que la gent busca espais verds, avui dia s'edifica de forma massiva i sense respectar massa l'entorn."** El nostre entrevistat, per la seva part, va més enllà i admet que troba també a faltar la forma de viure que tenen a Andalusia, pràcticament a l'aire lliure: **"A mi m'agraden moltíssim els patis. Quan era jove estava acostumat a passejar-me pel de la casa dels pares, després de dinar o sopar, i recordo encara que ella treia sempre el balancí al pati; actualment, això ja és no és habitual."** Apuntarem ara que l'Antonio fill, graduat social, treballa també amb el seu pare, i que aquest, ja per acabar, ens parla en l'apartat d'agraïments de quatre persones molt importants, per a ell, que són dos professors que va tenir quan estudiava batxiller, el senyor Modesto i el senyor Antonio, i el senyor Salvador, un capellà del poble: **"La quarta persona és la meua dona, la Isabel, que sempre m'ha ajudat molt i m'ha deixat fer."**

Lali i Antonio Fernández – Badalona / Santa Coloma de Gramenet (el Barcelonès)